

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

PR-2010/2016-136

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Jasminki Galešić, u pravnoj stvari tužiteljice Marice Horvat, OIB: 11697538457, iz Zagreba, Svetice 24, koju zastupa punomoćnik Filip Glumac, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika HUP – Zagreb d.d., OIB: 66859264899, Zagreb, Trg Krešimira Čosića 9., kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Jagar & Grebenar u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 9. srpnja 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice Koraljke Tomašić, odvjetnice i punomoćnika tuženika Mirne Popić, dana 16. srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I Tuženik HUP-ZAGREB d.d. Hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam, Zagreb, Trg Krešimira Čosića 9 dužan je tužiteljici MARICI HORVAT iz Zagreba, Svetice 24, OIB 11697538457 isplatiti ukupan iznos od 41.878,17 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 25.02.2016. godine po stopi koja se od 01. siječnja 2008. godine pa do 31. srpnja 2015. godine određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećano za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. godine u visini kamatne stope koja vrijedi za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine u visini kamatne stope koja vrijedi za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, te od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.

siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, uvećano za tri postotna poena.

II Tuženik HUP-ZAGREB d.d. Hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam, Zagreb, Trg Krešimira Čosića 9 dužan je tužiteljici MARICI HORVAT iz Zagreba, Svetice 24, OIB 11697538457 naknaditi trošak parničnog postupka u roku od osam dana."

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe koju je tužiteljica izvršila u podnesku od 26. svibnja 2026. na način da potražuje ukupni iznos od 41.878,17 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. veljače 2016. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je ovom sudu dana 18. srpnja 2016. podnijela tužbu protiv tuženika radi naknade štete. U tužbi je navela da je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu garderobijer u hotelu The Westin Zagreb, temeljem ugovora o radu od 21. rujna 2000. koji je sklopljen u skladu s nagodbom od 20. rujna 2000. zaključenom između tužiteljice, tuženika i Ivana Horvata. Tužiteljica tvrdi da tuženik nije ispunio svoju obvezu iz nagodbe od 20. rujna 2000. već je 7. svibnja 2015. donio odluku o rasporedu obavljanja poslova i radnih zadataka, kojom je povrijedio ugovornu obvezu iz nagodbe. U podnesku od 22. svibnja 2017. tužiteljica je dopunila tužbu na način da je navela da je temeljem nagodbe od 20. rujna 2000. tuženiku otpustila dio duga te je otuđila dionice sa svojim suprugom Ivanom Horvatom navedene u čl.1 nagodbe. Tuženik se zauzvrat tužiteljici obvezao osigurati zaposlenje na radnom mjestu garderobijer u hotelu The Westin Zagrebu u garderobi kod restorana Kaptol, temeljem ugovora o radu od 21. rujna 2000. i to do odlaska tužiteljice u redovnu starosnu mirovinu 18. srpnja 2016. Tužiteljica tvrdi da tuženik nije ispunio ugovornu obvezu iz čl. 2 i 3 nagodbe, a tužiteljica i Ivan Horvat su u cijelosti ispunili svoje obveze iz nagodbe. Tužiteljica tvrdi da je pretrpjela štetu koja se sastoji u otuđenju dionica navedenih u nagodbi i u isplaćenoj dividendi koju su nosile te dionice od otuđenja na dalje, kao i u otpustu duga utvrđenog u nagodbi.

2. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 26. svibnja 2026. tužiteljica potražuje ukupni iznos od 41.878,17 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. veljače 2016. do isplate (na ime razlike vrijednosti dionica Hotela Inter-Continental Zagreb d.d., koje su na dan 20. rujna 2000 bile u vlasništvu tužiteljice i Ivana Horvata potražuje iznos od 35.849,89 eura i na ime visine dividende koju bi tužiteljica i Ivan Horvat ostvarili da nisu otuđili dionice Hotela Inter Continental Zagreb d.d. 21. rujna 2000. potražuje iznos od 6.068,28 eura).

3. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbu i tužbeni zahtjev navodeći da nije jasno na koji način bi tužiteljica uslijed odluke o rasporedu obavljanja poslova i radnih zadataka od 7. svibnja 2015. pretrpjela štetu i kakva bi to šteta bila. Tuženik tvrdi da je tužiteljčin radni odnos prestao 18. srpnja 2016. po sili zakona jer je tužiteljica navršila 65 godina života.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u ugovor o radu od 21. rujna 2000. (strana 4-6), opis radnih mjesta (strana 7), nagodbu između Hotel Inter-Continental

Zagreb, d.d., Marice Horvat i Ivana Horvata od 20. rujna 2000. (stranica 8-11, 71-72, 162-168), presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu broj Pr-1681/15 od 24. veljače 2016. (strana 12-18), presudu i rješenje Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ R-347/16 od 28. lipnja 2016 (strana 53-56), podatke o izostancima i danima godišnjeg odmora (strana 57-58) povijesni izvadak iz sudskog registra za Hotel Inter Continental Zagreb d.d. (strana 60-70), prijedlog sporazuma (strana 73), ugovor o prodaji dionica dioničkog društva Inter Continental Zagreb između Marice Horvat i društva INVESTCO vrijednosnice d.o.o. od 20. rujna 2000. i ugovor o prodaji dionica dioničkog društva Inter Continental Zagreb između Ivana Horvat i društva INVESTCO vrijednosnice d.o.o. od 20. rujna 2000. (strana 74-79), rješenje Općinskog suda u Zagrebu Pr-1136/96 od 28. studenog 2000. (strana 80), ugovor o ustupu potraživanja i prava između Ivana Horvata i Marice Horvat od 15. srpnja 2016. (strana 89), uplatnice (strana 100-106), potvrdu od 24. listopada 2000. (strana 107), prijedlog za ovrhu od 11. prosinca 1998. (strana 109-110), presudu Općinskog suda u Zagrebu Pr-870/97 od 11. studenog 1997., rješenje Općinskog suda u Zagrebu Pr-870/97 od 26. studenog 1997. (strana 111-115), presuda i rješenje Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ R-347/16 od 28. lipnja 2016 (strana 116-117), potvrdu HZMO-a od 7. ožujka 2019. (strana 127), potvrdu HZMO-a od 26. ožujka 2019. (strana 131), izvatke FINA-e (strana 135-139), zahtjeve za izdavanje suglasnosti za prijenos dionica od 19. rujna 2000. (strana 156-157), povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika (strana 178-196, 347-366), obavijest o prestanku ugovora o radu od 1. lipnja 2016. (strana 207), Kolektivni ugovor ugostiteljstva (strana 209-225), povijesni izvadak iz sudskog registra za INVESTCO d.o.o. (strana 229-235), dokumentaciju (strana 367-378). U postupku je provedeno vještačenje po stalnom sudskom vještaku za vještačenje i procjenu iz područja ekonomije, grana financije, Podgradna porezno savjetništvo te Grana računovodstvo po PKF Tax Consulting Antičić d.o.o. – Diana Loborec (strana 393-579, 590-603). Vještak Diana Loborec dopunski je saslušana na ročištu 21. svibnja 2026. (strana 628-630).

5. Cijeneći provedene dokaze sukladno članku 8 ZPP-a, sud je zaključio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Podneskom od 26. svibnja 2026. tužiteljica je preinačila tužbu na način da je tužbeni zahtjev uskladila s nalazom i mišljenjem financijskog vještaka tako da na ime naknade štete, potražuje ukupni iznos od 41.878,17 eura. Podneskom od 29. lipnja 2026. tuženik se usprotivio preinaci tužbe, jer je tužba preinačena nakon zaključenja prethodnog postupka.

7. Člankom 190 stavak 1 ZPP-a propisano je da tužitelj može do zaključenja prethodnog postupka preinačiti tužbu. Člankom 190 stavak 2 ZPP-a propisano je da iznimno od odredbe stavka 1 ovog članka, tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka.

8. S obzirom da je tužiteljica preinačila tužbu nakon provođenja financijskog vještačenja, a prije provođenja financijskog vještačenja tužiteljica nije mogla sa sigurnošću znati visinu utuženog potraživanja, sud je zaključio da se radi o situaciji u kojoj tužiteljica bez svoje krivnje nije mogla preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka u smislu članka 190 stavak 2 ZPP-a. Iz navedenog razloga sud je sukladno članku 190 ZPP-a dopustio preinaku.

9. Uvidom u rješenje Općinskog suda u Zagrebu broj Pr-870/97 od 26. studenog 1997. utvrđeno je da je tužiteljica bila u radnom odnosu Hotelu Inter - Continental Zagreb na radnom mjestu perač suđa, a rješenjem RF MIORH-a utvrđeno joj je pravo na zaposlenje na drugim odgovarajućim poslovima. Rješenjem suda određena je privremena mjera kojom je poslodavcu naloženo da tužiteljicu premjesti na radno mjesto garderobijer.

10. Tužiteljica, Ivan Horvat i Hotel Inter-Continental Zagreb su 20. rujna 2000. sklopili nagodbu u kojoj su u članku 1 utvrdili da je tužiteljica imatelj 200 redovnih dionica hotela, a Ivan Horvat je imatelj 157 redovnih dionica hotela. Člankom 3 nagodbe Hotel se obvezao s tužiteljicom sklopiti novi ugovor o radu s opisom poslova garderobijera, omogućiti joj redovno tjedno izmjenjivanje 1, 2, i 3 smjene, dnevni odmor u trajanju od 30 minuta te uniformu, kao i sva ostala prava sukladno Zakonu o radu u Pravilniku o radu Hotela te u svemu dosljedno poštivati odredbe ugovora o radu. Kao nagodbu iz sudskog spora Pr-870/97 obvezao se isplatiti joj zaostale neto plaće od 12. ožujka 1997. u iznosu od 43.609,34 kn, obračunati i uplatiti doprinose za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, isplatiti jednu božićnicu i isplatiti iznos od 140.000,00 kn na ime nagodbe za preostale navode iz tužbenog zahtjeva. Člankom 4 nagodbe tužiteljica i Ivan Horvat su se obvezali svoje dionice hotela čiji su imatelji, prodati za iznos kunske protuvrijednosti 40.000,00 DEM po srednjem tečaju HNB važećem na dan plaćanja te u tu svrhu sklopiti ugovore o prodaji i prijenosu dionica te izjave o prijenosu dionica, Upravi Hotela podnijeti zahtjev za davanje suglasnosti za prijenos dionica, neposredno po potpisu nagodbe.

11. Tužiteljica je 20. rujna 2000. s društvom INVESTCO VRIJEDNOSNICE sklopila ugovor o prodaji dionica kojim je navedenom društvu prodala 200 dionica Hotela Inter-Continental. Ivan Horvat je ugovorom od 20. rujna 2000. istom društvu prodao 157 dionica hotela Inter-Continental.

12. U svrhu izvršenja nagodbe od 20. rujna 2000. tužiteljica i Hotel Inter-Continental su 21. rujna 2000. sklopili ugovor o radu za radno mjesto garderobijer, a u članku 3 ugovora o radu određeno je da će zaposlenik poslove iz čl. 2 obavljati u Zagrebu.

13. Tuženik HUP Zagreb d.d. (koji je pravni sljednik Hotela Inter – Continental) je odlukom o rasporedu obavljanja poslova i radnih zadataka od 7. svibnja 2015. rasporedio tužiteljicu na radno mjesto – garderobijer u hotel Panorama. Navedena odluka tuženika utvrđena je nedopuštenom presudom Općinskog radnog suda u Zagrebu Pr-1681/15 od 24. veljače 2016. te je naloženo tuženiku da tužiteljicu vrati na mjesto rada u garderobi hotela The Westin na poslove garderobijera sukladno ugovoru o radu.

14. Tužiteljica i Ivan Horvat su 15. srpnja 2016. sklopili ugovor o ustupu potraživanja i prava kojim su utvrdili da Ivan Horvat kao ustupitelj ima prema društvu HUP-Zagreb d.d. (koji je pravni sljednik društva Hotel Inter Continental Zagreb) potraživanje s osnova naknade štete temeljem nagodbe od 20. rujna 2000. a navedeno potraživanje ustupitelj ustupa Marici Horvat kao primatelju.

15. U podnesku od 11. listopada 2018. tužiteljica je navela da je tuženik povrijedio obvezu iz nagodbe od 20. rujna 2000. tako što je donio odluku od 7. svibnja 2015. o rasporedu obavljanja poslova i radnih zadataka, kojom je tužiteljicu iz hotela Westin (ranije Hotel Inter-Continental) premjestio na rad u hotel Panorama. Nasuprot tome, tužiteljica i Ivan Horvat su izvršili svoje obveze iz nagodbe jer su prodali dionice Hotela, na što su se obvezali člankom 4 nagodbe. Tužiteljica tvrdi da je uslijed navedenog tuženikovog neispunjenja obveze iz nagodbe, pretrpjela štetu koja se sastoji u dividendi koja bi tužiteljici i Ivanu Horvatu bila isplaćena da nisu prodali dionice i u razlici između cijene po kojoj je tužiteljica prodala dionice i cijene po kojoj je tuženik prodao dionice Adris grupi.

16. Radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva, provedeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku PKF Tax Consulting Antičić d.o.o. koji je u nalazu i mišljenju od 5. kolovoza 2025. utvrdio da u slučaju da tužiteljica i Ivan Horvat nisu prodali dionice na dan 20.09.2000. godine, već da im je za iste bila isplaćena otpremnina kao i ostalim manjinskim dioničarima u skladu s donošenjem odluke o prijenosu dionica manjinskih dioničara u 2019. godini, Tužiteljica bi za prodaju dionica ostvarila iznos kako slijedi: $3.446,00 \text{ HRK} \times 120 \text{ dionica} = 413.502,00 \text{ HRK}$, $465,27 \text{ EUR} \times 120 \text{ dionica} = 55.832,40 \text{ EUR}$. Tužiteljica je ostvarila ukupno (za sve dionice, vlastite i stečene od Ivana Horvata) 261,016,21 HRK / 35.849,89 eura manje korigirano za inflatorna kretanja na 30.06.2025. godine prilikom prodaje dionica 20.09.2000. godine nego što bi ostvarila da je bila isplaćena (otpremnom, kao manjinski dioničar) na dan 12.02.2019. godine (korigirano za inflatorna kretanja do dana 30.06.2025. godine). Vrijednost svih isplaćenih dividendi tužiteljice (za sve dionice, vlastite i stečene od Ivana Horvata) na dan 30.06.2025. godine uz primjenu stope inflacije do dana 30.06.2025. godine iznosila bi 45.275,02 HRK / 6.068,28 EUR.

17. Povodom prigovora tuženika provedeno je dopunsko financijsko vještačenje po istom vještaku koji je u dopunskom nalazu i mišljenju od 11. prosinca 2025. naveo da u slučaju da tužiteljica nije prodala dionice na dan 20.09.2000. godine, već da joj je za iste bila isplaćena otpremnina kao i ostalim manjinskim dioničarima u skladu s donošenjem odluke o prijenosu dionica manjinskih dioničara u 2019. godini, tužiteljica bi za prodaju dionica ostvarila iznos kako slijedi: $3.446,00 \text{ HRK} \times 67 \text{ dionica} = 230.882,00 \text{ HRK}$, $465,27 \text{ EUR} \times 67 \text{ dionica} = 31.173,09 \text{ eura}$. Tužiteljica je ostvarila 145.188,47 HRK / 19.943,68 EUR manje korigirano za inflatorna kretanja na 30.06.2025. godine prilikom prodaje dionica 20.09.2000. godine nego što bi ostvarila da je bila isplaćena (otpremnom, kao manjinski dioničar) na dan 12.02.2019. godine (korigirano za inflatorna kretanja do dana 30.06.2025. godine). Vrijednost svih isplaćenih dividendi tužiteljice na dan 30.06.2025. godine uz primjenu stope inflacije do dana 30.06.2025. godine iznosila bi 25.278,55 HRK / 3.388,12 EUR.

18. Na ročištu održanom 21. svibnja 2026. sud je proveo dokaz saslušanjem vještaka Diane Loborec koja je izjavila da je temeljem naloga suda izvršila izračun vrijednosti dionica hotela Inter Continental Zagreb koje su bile u vlasništvu tužiteljice na dan 20.09.2000. Sukladno navedenoj metodologiji iz nalaza i mišljenja vještaka u prvom koraku napravila je izračun zamjene dionica društva hotela Inter Continental Zagreb d.d. u dionice društva HUP Zagreb d.d. Analizirajući sadržaj ugovora o pripajanju kojim je utvrđeno da se dionice pripojenog društva zamjenjuju na način da za tri dionice u pripojenom društvu se dobiva jedna dionica u društvu preuzimatelja, utvrđeno je da je tužiteljica stekla za 200 dionica prednika 67 dionica društva HUP

Zagreb, dok je Ivan Horvat za 157 dionica prednika stekao 53 dionica društva HUP Zagreb, odnosno tužiteljica je u svom krajnjem vlasništvu temeljem ugovora o ustupu potraživanja i prava posjedovala 120 dionica. U drugom koraku napravljen je izračun vrijednosti tih dionica pri čemu je kao krajnji datum izračuna uzet 12.02.2019. s obzirom da su na taj datum svi manjinski dioničari isplaćeni otpremninom. Vrijednost jedne dionice na taj dan iznosila je 465,27 eura. U trećem koraku rađen je izračun vrijednosti primljenog iznosa u eurima na dan 20.09.2000. te je on iznosio 20.451,67 euro. Otpremnina koja bi bila isplaćena da je tužiteljica ostala vlasnik dionica na dan 12.02.2019. iznosila bi 55.832,40 eura. Stoga nominalna razlika između ova dva iznosa je 35.380,73 eura. S obzirom da su datumi pojedinih transakcija nastali u prošlosti bilo je potrebno uzeti u obzir gubitak vrijednosti novca koji nastaje putem inflacije i svesti sve navedene vrijednosti na dan izrade nalaza, odnosno 30.06.2025. S obzirom na to iznos koji je isplaćen 2000. do veljače 2019. uvećan za inflatorne utjecaje iznosi 28.857,31 a iznos otpremnine 26.975,09 dok bi razlika između ta dva iznosa također svedena zbog utjecaja inflacije iznosila 35.849,89 eura. Na pitanje suda o visini dividende koju bi tužiteljica ostvarila da nije otuđila dionice na dan 21.09.2000. odgovorila je da je analizirajući zapisnike s glavne skupštine po pojedinim godinama utvrđivala iznose isplaćenih dividendi i za tužiteljicu i za Ivana Horvata te je utvrđeno da je isplaćeno 4.315,80 eura što uvećano za inflatorne utjecaje zaključno do dana 30.06.2025. iznosi 6.068,28 eura.

19. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje financijskog vještaka jer je sačinjen objektivno i stručno, vještak je izradio dopunski nalaz i mišljenje na prijedlog tuženika i dopunski je saslušan na ročištu kada je usmeno obrazložio pisani nalaz i mišljenje. Sud je odbio prijedlog tuženika za još jedno dopunsko financijsko vještačenje jer je sud zaključio da su u dva pisana nalaza i mišljenja i temeljem usmenog očitovanja vještaka utvrđene sve relevantne činjenice za donošenje odluke. Naime, tuženik je predložio dopunsko financijsko vještačenje radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva u odnosu na dionice Ivana Horvata, ali s obzirom da Ivan Horvat nije stranka u ovom postupku sud je zaključio da utvrđivanje navedene činjenice nije relevantno za rješenje ovog spora.

20. Prema ocjeni ovog suda, tuženik nije prekršio obvezu iz nagodbe od 20. rujna 2000. jer se tom nagodbom prednik tuženika Hotel Inter-Continental obvezao s tužiteljicom sklopiti ugovor o radu za radno mjesto garderobijer, što je prednik tuženika i učinio i s tužiteljicom je sklopio takav ugovor o radu dana 21. rujna 2000. Temeljem navedenog ugovora o radu, tužiteljica je 15 godina (do donošenja odluke od 7. svibnja 2015. kojom je premještena na isto radno mjesto u hotel Panorama) radila na radnom mjestu garderobijer u hotelu Westin (ranije Hotel Inter-Continental). U ugovoru o radu u članku 3 ugovoreno je mjesto rada Zagreb, što znači da je tuženik bio dužan tužiteljici omogućiti da poslove svog radnog mjesta obavlja u bilo kojem poslovnom prostoru na području Zagreba. Sud je pri tom imao u vidu da poslodavac sukladno članku 7 stavak 2 Zakona o radu ima pravo pobliže odrediti mjesto i način obavljanja rada poštujući pri tom dostojanstvo radnika. Također, tuženik se nagodbom od 20. rujna 2000. obvezao s tužiteljicom sklopiti ugovor o radu za radno mjesto garderobijer, ali nije preuzeo obvezu da će tužiteljiciino mjesto rada, za cijelo vrijeme trajanja radnog odnosa, biti u hotelu Westin (ranije Hotel Inter-Continental). Stoga je sud zaključio da tuženik, time što je tužiteljicu premjestio na drugo mjesto rada, zadržavajući isto radno mjesto (garderobijer), nije prekršio obvezu preuzetu nagodbom od 20. rujna 2000. Iz navedenog proizlazi da tuženik nije tužiteljici prouzročio štetu kršenjem nagodbe od 20. rujna 2000. (premještanjem iz hotela Westin u hotel Panorama).

21. Iz navedenog razloga tuženik nije dužan tužiteljici na ime naknade štete isplatiti iznos koji bi tužiteljici bio isplaćen na ime dividende, da tužiteljica nije prodala dionice niti razliku između cijene po kojoj je tužiteljica prodala dionice tuženiku i cijene po kojoj je tuženik dionice prodao Adris Grupi. Tužiteljica nije dokazala pretpostavke odgovornosti za štetu propisane člankom 1045 ZOO-a.

22. Ugovorom o ustupu potraživanja od 15. srpnja 2016. Ivan Horvat ustupio je tužiteljici svoje potraživanje naknade štete koje ima prema tuženiku temeljem nagodbe od 20. rujna 2000. Prema ocjeni ovog suda, Ivan Horvat prema tuženiku nema potraživanje temeljem nagodbe od 20. rujna 2000. jer se tom nagodbom tuženik nije obvezao Ivanu Horvatu izvršiti bilo kakvu isplatu, a Ivan Horvat nije podnio tužbu protiv tuženika radi naknade štete zbog kršenja nagodbe. Iz navedenog proizlazi da Ivan Horvat nije tužiteljici ustupio potraživanje naknade štete prema tuženiku jer to potraživanje nije utemeljeno na odluci suda niti na bilo kojem pravnom poslu pa nisu postojali uvjeti za ustup potraživanja propisani člankom 80 ZOO-a.

23. Odlučujući o tuženikovom prigovoru zastare, sud je zaključio da isti nije osnovan jer tužiteljica tvrdi da je pretrpjela štetu zbog tuženikove odluke od 7. svibnja 2015, kojom je premještena na mjesto rada u hotel Panorama, a s obzirom da je tužba podnesena 18. srpnja 2016., od dana donošenja rješenja o rasporedu 7. svibnja 2015. do dana podnošenja tužbe, nije protekao zastarni rok od 5 godina propisan člankom 139 Zakona o radu.

24. Sud je odbio prijedlog za saslušanje stranaka i svih predloženih svjedoka jer je činjenice relevantne za rješenje ovog spora utvrdio uvidom u isprave koje su parnične stranke dostavile u spis. Visinu tužbenog zahtjeva sud je utvrdio financijskim vještačenjem.

25. Slijedom navedenog sud je odlučio kao u izreci presude i rješenja.

U Zagrebu 16. srpnja 2026.

Sudac:
Jasminka Galešić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi pismeno, u 5 (pet) istovjetnih primjeraka, putem ovog suda.

DNA:

1. Punomoćniku tužitelja
2. Punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-d5dd5**

Kontrolni broj: **010f0-fda8a-33800**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.